פרשת השבוע
וישלח
הפטרה חזון עובדיה
י"ח כסלו תשפ"ז | 28/11/26
גיליון מס' 364

זמני כניסה ויציאת השבת

	ירושלים	תל אביב	באר שבע
כניסת השבת	16:19	16:17	16:20
יציאת השבת	17:10	17:08	17:11
רבינו תם	17:45	17:40	17:44

השעות ע"פ לוח 'אור החיים'

עלון שבועי
דרך הישר
הדרך להתקרב לבורא

העלון יוצא לעילוי נשמת הרה"ג רבי יוסף שלמה טריקי זיע"א, והרבנית הצדקת מרת רחל טריקי ע"ה,
המנוח שלמה בן פרחה ז"ל, והמנוחה רחל בת לולו ע"ה

רבי יוסף שלמה טריקי
ראש ישיבת 'עץ יוסף'

בני עשו מהפילגשים לא נקראו על שם אביהם

"ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו" (לו, יב)

כבר הקשו חז"ל: למה הוצרך הכתוב לכתוב זאת בתורה, ומה לנו לדעת אם תמנע היתה פילגש לאליפז, או אשתו גמורה? ולמה לנו לידע שמה, אם תמנע שמה או שם אחר היתה לו לכתוב ופילגשו ילדה את עמלק.

פרש רש"י: להודיע גדולתו של אברהם, כמה היו תאבים להידבק בזרעו. תמנע זו בת אלופים היתה... אמרה: איני זוכה להינשא לך, הלואי והיה פילגש".

יתכן, כי אף בפשטות הצרך הכתוב להודיענו זאת, כי בלי זה יש שני כתובים המכחישים זה את זה, ובא הכתוב הזה, השלישי, ומכריע ביניהם.

כתוב אחד אומר: "לא תתעב אדמי כי אחיך הוא" (דברים כג, ח) וכתוב אחד אומר: "מחה תמחה את זכר עמלק" (כה, יט). קשה הלא עמלק הוא מזרע עשו, הוא אדום וכבד נצטוינו: "לא תתעב אדמי", והרי הם שני כתובים המכחישים זה את זה.

לכן בא הכתוב הזה, השלישי, ומכריע ביניהם, כי הכתוב נותן טעם: למה לא תתעב אדומי? "כי אחיך הוא". זהו דווקא מי שהוא מאדום והוא אחינו, דהיינו: דומה לנו, שנולד מעשו ובניו ונשים גמורות שלקחום בני עשו בכתבה וקידושין כנהוג אצלם בעיני אישות, והבנים נקראו על שם אביהם, אלו נקראים אחינו ואסור לתעבם.

אבל אלו בני עשו הנולדים מפילגשים, ללא כתבה וקידושין הנהוג אצלם, על כרחך אינם נקראים על שם אביהם, אלו אינם נקראים אחינו, ועליהם נצטוינו לתעבם ולמחות את שמם. לכן הכרח הכתוב להודיענו כאן: ותמנע היתה רק פילגש לאליפז בן עשו, ותלד לו את עמלק, הבא להילחם עם ישראל בצאת מצרים, לכן הוא אינו נחשב בכלל אחינו בני אדום. לכן נצטוינו עליו "תמחה את זכר עמלק" (דברים כה, יט).

לכן היא נקראת "תמנע" לשון מניעה והסרה, כי ה' סבב בפי הקוראים שמה לקרא את שמה תמנע, המורה על אפס ואין, כי ממנה יצא עמלק, עליו נאמר: "מחה תמחה את זכר עמלק", שלעתיד לבוא לא ישאר ממנו זכר, כאילו לא היה כלל בעולם.

הטור השבועי

הרה"ג אברהם טריקי
רב שכונה ד' באר שבע ובנו בכורו של מו"ר

הדאגה לזולת

"כי ירא אנכי אותו פן יבא והכני אם על בנים" (לב, יב) **יעקב אבינו קיבל הבטחה מאת הקב"ה** "והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך" (כח, טו), **שואל הרב אברהם פטאל זצ"ל בספרו "ויאמר אברהם"** מדוע יעקב חושש מעשו שמא "יבוא והכני אם על בנים" וכי הוא אינו בטוח בהבטחת הקב"ה? **ומתרץ:** ההבטחה ליעקב שאכן ההבטחה תתקיים אך ורק בו ולא בבני משפחתו ככתוב "היטב איטיב עמך", דווקא עמך אני איטיב אך לא עם שאר יוצאי חלציך, ועל כן הפיל תחינתו להציל את כל העם אשר איתו. **ומובא במדרש בראשית רבה** "באותה שעה אמר יעקב אבינו לפני הקב"ה: רבש"ע! כתבת בתורתך "ושור או שה אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד", אם יבוא רשע זה ויאבד את בניי ואת אימם כאחת, ספר תורה שאתה עתיד ליתן בו על הר סיני מי יקרא בו?" ומסיים המדרש: "באותה שעה נשא יעקב את עיניו, וראה את עשו שהוא בא 'מרחוק', ומיד תלה עיניו למרום ובכה וביקש רחמים מלפני הקב"ה ושמע תפילתו, והבטיחו הקב"ה שהוא מושיעו מכל צרה בזכותו של יעקב אבינו, שנאמר בתהילים 'ענך ה' ביום צרה ישגבך שם אלוקי יעקב' **והדברים מפליאים,** שהרי ידענו שיעקב אבינו היה גיבור חיל, עמו עוז וגבורה, וכמו שפירש רש"י: 'ויגש יעקב ויגל את האבן כמי שמעביר את הפקק מעל פי צלוחית, להודיעך שכוחו גדול'. ושמעון ולוי בניו החריבו עיר שכם, וא"כ מה כל החרדה הזאת שמא "יבוא והכני אם על בנים"? **ואפשר להסביר זאת עפ"י משל:** בעיר אחת הקרובה למושב, שהיה בה רק רופא אחד שהוא ממשפחתו של שר העיר. פעם נסע השר לעיר אחרת רחוקה מאד להבראה, ולפתע פרצה מחלה ממארת במושב הסמוך לעיר, ובעיר ההיא היה איש אחד יקר ונכבד מאוד אצל השר אשר בעבורו יסכים השר לשלוח את הרופא האישי שלו אליו. והנה האיש הזה הרגיש מיחוש קל בראשו, אשר היה באפשרותו רק לקבל הרגעה קטנה לכאבי ראש, אך הוא בדעתו להגדיל ולנפח את העניין, והיה גונח וצועק: "אוי ואבוי!" ויבהלו אנשי משפחתו אולי הוא נדבק מהמחלה הרעה, וישלחו חיש מהרה שליח מיוחד אל השר לבקשו שיואיל לשלוח באופן דחוף את רופאו האישי להעלות לו ארוכה ומרפא. וכשבא הרופא ובדק את החולה, וראה שמצבו טוב, נתן לו איזו גלולה להשקיט את המיחוש, ואז התחנן לו החולה שיואיל לבוא עמו אל יתר החולים ולתת להם תרופות שירפאו אותם ממחלתם. ויעש כן, ובחוזרו הביתה ראה את בני ביתו משתוממים על מעשיו. אמר להם: "טיפשים אתם! האם חשבתם כי בשבילי גנחתי וצעקתי? על מחלתי ועל מכתי? הרי גם אני ידעתי כמוכם כי ישועתי קרובה לבוא בדבר קל, אבל זה שצעקתי וצרחתי כאילו כואב לי מאד זה היה עבור אנשי עירי כי מחלתם אנושה, ועלי לבי דוי כי מי ישלח ידו וירפאם בלתי אם יבוא הרופא עבורי, ואז יחיש מפלט למו, וירפאו מסיבתי." **הנמשל הוא:** "מעשה אבות סימן לבנים", כל נס או מקרה אשר קרה את אבותינו עתיד לקרות גם לנו וממידת טובו של הקב"ה לגלגל מקרים אלו למען נעתיר אל ה', למרות שיעקב היו לו צבא רב ואנשים גיבורים כמבואר במדרש עם כל זה הפיל תחינתו לפני ה' כי לא רצה לתלות זאת בכוח עוזו וגבורתו, על כן תלה עיניו למרות שיהיה נושע בה' כדי שישועתו תהיה ישועת עולמים גם לבניו אחריו. **וזה מה שרמז "בעל הטורים"** – הצילני נא מיד: ר"ת המן, רמז להמן שבא להכות אם על בנים, שנאמר במגילת אסתר: "טף ונשים ביום אחד". **וכן אומר המדרש בבראשית רבה:** "הצילני נא מיד אחי מיד עשיו". אמר לפניו: רבש"ע! הצל נא את בני בניי לעתיד לבוא מיד בני בניו שבאים עליהם מכוחו של עשיו. **ונאמר עוד במדרש בבראשית רבה:** מהו "ורווח תשימו בין עדר ובין עדר"? אמר יעקב לפני הקב"ה: רבש"ע! אם יהיו צרות באות על בניי לא תביאן בזו אחר זו אלא הרווח להם מצרותיהם. **המסקנא היוצאת מזה: גדולתו של יעקב באה לידי ביטוי בכך שהוא דאג לא רק לעצמו. הוא לא הסתפק ב"אני את נפשי הצלתי" אלא הסתכל גם בראייה ארוכת טווח על אחרים ודאג גם לבניו אחריו. יזכנו השי"ת שתמיד נדע להסתכל על השני ומי שחושב על השני ודואג לו השי"ת משלם לו בזה שאצלו הכל יסתדר.**

בברכת שבת שלום ומבורך, הרב אברהם טריקי

2 > הרה"ג יהודה טריקי | 3 > הלכה למעשה | 3 > הרבי על הפרשה | 4 > הרה"ג יצחק זילברשטיין

עונג שבת אמיתי!

דרך הישר
הוצאה ועריכה שלמה נגר הי"ו | הגהה יצחק משה נגר הי"ו | הפצה תומר לוי הי"ז

מתוק מדבש

הרה"ג יהודה טריקי
בנו של מו"ר

סגולת החוט האדם

ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם (לה, יט)
לפני שנדבר על סגולת הקפת קברה של רחל אמנו בחוט אדם, ברצוני להביא כמה מקורות לחוט האדם בכלל, שמשמש כסגולה בכמה עניינים.
הגמרא (שבת סו ע"א) אומרת שנוהגים לקשר לילדים חוטים אדמים לרפואה ונגד כשפים.
עוד נאמר (שם נג ע"א) שנוהגים לקשר חוט אדם על סוס, ופרשו שזה נגד עין הרע. בימיהם כלי התחבורה היה סוס, וככל שהסוס היה אצילי יותר, היה נחשב לטוב יותר ומחירו היה מאמיר. לכן חז"ל אומרים שנהגו לקשר חוט אדם על הסוס, מחשש לעין הרע.
המקור הראשון בתורה לקשירת חוט היה אצל תמר (לח, כח): "ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה". יש אומרים שעשתה את הסימן כדי שתדע מי הראשון שיצא. אלא שאם כך, מדוע בכל לדת תאומים, כמו יעקב ועשו, לא מזכרת קשירת חוט?
יש מבארים שכשראתה ש"זה יצא ראשונה" ויש גם שני, היא פחדה מעין הרע, וכנגד זה קשרה לו מיד את חוט השני.

דגמא נוספת לקשירת חוט מצאנו בספר יהושע (ב, יח): "הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון". חוט זה בטא את הברית בין רחב לבין המרגלים. במלים פשוטות: הוא בטא את ההבטחה והתקוה מצד המרגלים לרחב כי לא תאנה לה ולמשפחתה רעה.
יש עוד ועוד סגולות, ידועות יותר וידועות פחות, ופסק השלחן ערוך (יורה דעה קעט) שבכלן אין לחשש משום דרכי האמורי, שכן לא נאסר משום דרכי האמורי אלא רק מה שנכתב בגמרא. יש אמנם כאלו החולקים וסוברים שיש בזה משום דרכי האמורי, אך כאמור השלחן ערוך מתיר, ומי שיקשר יש לו על מה שיסמך.
במדרשי חז"ל מספר, שכשיוסף נמכר לישמעאלים, בדרכם למצרים חלפו על פני קברה של רחל אמנו. בקש יוסף לרדת להשתטח ולהתפלל על קברה של אמו וכמובן שלא נתנו לו. יוסף ירד מהגמל והסוחרים סטרו לו על כך. באותו רגע, באמצע היום, החמה נעלמה והשמים קדרו. או אז הם הבינו שמדבר בצדיק והניחו לו להתפלל. יוסף בכה בכי קורע לב על קברה של אמו, וספר לה את כל תלאותיו ומכירתו, מבלי שהוא יודע לאן לוקחים אותו.
שאלה אותו אמו: 'מה יש עליך?' והוא השיב: 'נמכרתי לעבד ואין בידי מאומה'. אמרה לו אמו: 'תפרם חוט אחד מכתנת הפסים שלך, ותסובב את קברי שבע פעמים ואחר כך תקשר אותו על ידך'. ומאז ועד היום סגולה זו של החוט האדם מקבר רחל עוברת מדור לדור.
אגב, ה"חתם סופר" כותב, שיעקב אבינו העניק מראש ליוסף את כתנת הפסים נגד עין הרע.
לא כלם הסכימו בנוגע לצבע של החוט, שכן הכתנת היתה פסים ובמגון צבעים. יש טוענים שהיה זה דוקא חוט לבן, ויש שמיחסים את הסגולות דוקא לחוט תכלת, אבל רבם ככלם מיחסים אותן לחוט האדם, ורבים הטעמים לכך.
למנהג זה מיחסות סגולות רבות. יש אומרים שזוהי סגולה להצלחה: כשם שיוסף היה עבד והפך להיות מלך, כך יפתח לך המזל.
יש אומרים שזו סגולה לזכות לזרע של קימא, כשם שרחל היתה עקרה ולבסוף זכתה לילדים.
ויש אומרים שהיא סגולה להריון ולדה קלה, שכן כתוב על רחל: "ותקש בלדתה".
ורבים מיחסים זאת כסגולה לעין הרע, שנאמר (בראשית מט, כב): "בן פרת יוסף בן פרת עלי עין".

עם לבן גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי

הרה"ג ראובן אלבז
ראש ישיבת אור החיים

וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לַאדֹנִי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם לָבָן גַּרְתִּי וָאֵחַר עַד עָתָּה (בראשית לב, ה).
פירש רש"י: "גרתי בגימטריא תרי"ג, כלומר עם לבן הרשע גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים".
ויש להבין, הרי עשו בא לקראת יעקב עם ארבע מאות איש גיבורי חיל, במטרה לעשות שפטים בו ובבניו, ואם כן מדוע שולח יעקב להודיע לו ששמר על תרי"ג המצוות? כיצד בשורה זו אמורה להפחיד את עשו ולמנוע ממנו לצאת נגד יעקב למלחמה? וכי אנו, הנלחמים כנגד החמאס או החיזבאללה, נאיים עליהם: 'היזהרו, אנחנו שומרים על התורה והמצוות, אל תתקרבו אלינו!'... כיצד הדבר אמור להרתיע אותם?!
אדרבה, הרי אם יעקב שמר כראוי על התורה והמצוות, מן הסתם הוא לא התאמן באומנויות לחימה, ואם כן הדבר יביא את עשו לסבור שיעלה בידו לגבור על יעקב ולנצחו. ובפרט שעשו בא עם כל פמליא דיליה, כולם בדרגת "אלוף", אין ביניהם אפילו סגן אלוף או אלוף משנה אחד... "אַלּוּף אָהֳלִיבָמָה אַלּוּף אֵלָה אַלּוּף פִּינֹן... אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱדוֹם" (לקמן לו, מא-מג).
אנשי עשו כולם היו אלופים!
מהי, אם כן, כוונת יעקב באומרו לעשו: "עם לבן הרשע גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי"?

מבארים רבותינו, שהרי יצחק אמר: "הַקֹּל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיָּדַיִם יְדֵי עֵשָׂו" (כז, כב), והיינו שכל זמן שקולו של יעקב מהדהד בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, אין ידי עשו יכולות לשלוט בו. רק כאשר קולו של יעקב אינו נשמע, ידי עשו שולטות, כפי שאמר יצחק לעשו: "וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תָּרִיד וּפָרַקְתָּ עֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ" (כב, מ).
והנה לאחר שיעקב שהה עשרים שנה בחרן, חשב עשו כי אחיו למד מדרכיו השליליות של לבן, שהרי טבע האדם שכאשר הוא נמצא בחברה רעה, שומע רדיו וקורא בעיתונות הקלוקלת מה עושה לבן הארמי ומה הן תכניותיו - הוא נדבק במידות הרעות של סובביו ולומד ממעשיהם הרעים.
עשו סבר כי לבן הארמי לא יניח ליעקב לחיות על פי מצפונו ומצוותיו ולא יאפשר לו ללמוד תורה. יעקב אבינו יכנס לביתו של לבן, ייקח כלי כדי ליטול ידיים. ותכף יבוא לבן ויאמר לו: 'מה אתה עושה? הידיים שלך נקיות, מדוע אתה רוחץ אותן?!' 'אני מקיים את מצות נטילת ידיים!' ישיב יעקב.
'מה פתאום?' יזדעק לבן, "אינני מסכים כך לבזבז מים יקרים'... וכך, לאט לאט, ייאלץ יעקב לוותר על קיום המצוות ולדבוק בדרכיו של לבן.
אולם יעקב שלח לומר לעשו: דע לך, "עם לבן גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי!" אם הנך חושב שנחלשתי בבית לבן באמונה, בתורה או בקיום המצוות, וידיך, ידי עשו, יכולות כבר לשלוט בי - טעות בידך! המשכתי ללמוד תורה ולעסוק בקיום המצוות ללא הרף, וממילא קול יעקב נשאר חזק ועומד, ולכן עליך לפחד ממני כיון שלא תוכל לי, כי בזמן שישראל עוסקים בתורה ובמצוות ועושים רצונו של מקום, אין שום אומה ולשון יכולה עליהם!
גם הגויים יודעים את הסוד הזה, ולכן תחילת מלחמתם היא לגרום שלא ילמדו תורה בבתי הכנסיות ובבתי המדרשות, ועל ידי כן הם מבקשים להכניע חלילה את ישראל.
וכפי שאמרו חז"ל (בראשית רבה סה, כ): "לא עמדו פילוסופין בעולם כבלעם בן בעור וכאבנימוס הגרדי, נתכנסו כל עובדי כוכבים אצלו, אמרו לו: תאמר שאנו יכולים להזדווג לאומה זו? אמר: לכו וחזרו על בתי כנסיות ועל בתי מדרשות שלהן, ואם מצאתם שם תינוקות מצפצפין בקולן, אין אתם יכולים להזדווג להם, שכך הבטיחן אביהן ואמר להם: 'הקול קול יעקב', בזמן שקולו של יעקב מצוי בבתי כנסיות, אין הידיים ידי עשו, ואם לאו - הידיים ידי עשו, אתם יכולים להם'".

לעילוי נשמת: לימור פרמוסר ז"ל בת מסעודי תחי', זהבה ז"ל בת רחל, אברהם גואל בן מאיר, עזת עליזה בת גוהר, משה בן שרה,

הרבי מליובאוויטש על הפרשה

הרב דניאל אסולין
חתנו של מו"ר, ומרבני 'דרך הישר'

י"ט כסלו – חג הגאולה

כבכל שנה מתכנסים ברחבי הארץ והעולם רבבות אלפי ישראל לחוג בצוותא את חג הגאולה י"ט-כי בכסלו,

הימים שבהם שוחרר רבי שניאור-זלמן מלאדי, מייסד חסידות חב"ד, ממאסרו ברוסיה הצארית, בשנת תקנ"ט (1798). שוב ושוב יסבו יחדיו חסידים ואנשי מעשה, לצד מבקשי ה' מכל חוג ועדה, כדי להעלות את פרשת המאסר והגאולה ולעורר את הלבבות להתחזקות בלימוד החסידות ובדרכי החסידות.

על השמחים בשמחת גאולתו אמר אדמו"ר הזקן: "מי שישמח בשמחתי = (שמחת גאולת י"ט כסלו) -אוציאנו מן המיצר אל המרחב".

"כשם שבראש -השנה ניתנת החיות לכל השנה, כך בי"ט בכסלו נפתחים במרום אוצרות השפע והברכה של פנימיות התורה, וכל אחד ואחד מישראל יכול לשאוב כוחות חדשים ללימוד החסידות ולהליכה בדרכיה".

באחת מאיגרותיו של כ"ק אדמו"ר הרש"ב (רבי שלום-דובער) מליובאוויטש, הוא מכנה את י"ט בכסלו 'ראש-השנה לחסידות'. שכן, כשם שבראש-השנה ניתנת החיות לכל השנה, כך בי"ט בכסלו נפתחים במרום אוצרות השפע והברכה של פנימיות התורה, וכל אחד ואחד מישראל יכול לשאוב כוחות חדשים ללימוד החסידות ולהליכה בדרכיה.

חג הגאולה מזכיר לנו, כי החסידות היא התגלות של חלק נשגב בתורה, כהכנה לביאת משיח-צדקנו. כשם שבאה שעה שבה נתגלו המשנה והגמרא וספרי הראשונים וקבלת האר"י ז"ל - כך הגיע זמן, שבו החל להתנוצץ אורו של משיח, ובו ניתנה לנו האפשרות לטעום ממכמניה של פנימיות התורה, שתתגלה במלואה בתורתו של משיח.

החסידות נועדה לכל יהודי ויהודי, לפשוטי -עם ולגאוני- עולם, לתלמידי-חכמים ולאנשי -עמל. היא מחיה את הנשמה; מרווה את הדעת בהבנה מעמיקה בגדולת הבורא, ובעומק משמעותן של התורה ומצוותיה; מפיחה שמחה והתלהבות בעבודת הבורא; היא החיות הפנימית בחיי היהדות.

מועד תמידי- מסופר, שלאחר שחרורו של בעל התניא היו חסידים שביקשו לכתוב 'מגילת י"ט כסלו', ושאלו על כך את פי הרבי. בעל התניא לא הרשה לעשות את הדבר ואמר: "זה היום יוקבע למועד תמידי בישראל, אשר בו יתגדל ויתקדש שמיה רבה ויתעוררו אלפי לבבות בישראל בתשובה ועבודה שבלב, כי המעשה (סיפור המעשה) חקוקה בלב ישראל דלעילא וכתובה בלב ישראל דלתתא".

כלומר, סיפור הגאולה אינו צריך להיות כתוב, מכיוון שהוא דבר חי ונצחי. הרבי ניבא אז, כי יום זה ייקבע "למועד תמידי בישראל". ואכן מאות ואלפי ההתוועדויות של חג- הגאולה שמתקיימות ביום זה בכל מרחבי תבל מדי שנה בשנה - הן עדות חיה להתגשמות דבריו הקדושים.

על-כן נתברך כולנו, כמנהג חסידים: **"חג שמח! לשנה טובה בלימוד החסידות ובדרכי החסידות תיכתבו ותחתמו"!**

הרה"ג ישראל פרץ
מרבני 'דרך הישר'

הלכה למעשה

כהן שלא מבטא את המילים נכון וכגון שאומר במקום פניו אליך, פנה אליך, וכן במקום וישם לך שלום אומר 'ויסר ממך שלום', וכמה שתיקנו אותו לא מצליח לתקן וכן לא מסכים שלא לעלות לדוכן ונפגע מכך, האם עונים אמן על ברכותיו?

יש לענות על ברכת המצווה אמן

וכן יש לענות על הקטעים שאומר הכהן נכון, וקטע שטועה בו אין לענות עליו אמן.

עבדה' | סיפורים ומנהגים עם מז"ר | פועל ישועות

סיפורו של ספר

יש לי מספרה בשכונת 'תל כביר'. היתה לי עבודה בשפע, עבדתי מהבוקר עד הערב – וכל זה רק לפי הזמנות של שבועיים מראש... הייתי מוצלח, כך לפחות אמרו המוני המדפקים על דלתי. שמי הגיע למרחקים, ומכל אזור המרכז היו מגיעים אלי. הכל היה טוב ויפה עד ליום שבו פתח מישהו אחר מולי עוד מספרה. הוא גבה מחיר זול זהים לשלי, הכל היה זהה, אולם איכשהו ירד כל המוניטין שלי לטמיון, התרסקתי כלכלית. כל הלקוחות שלי נעלמו בבת אחת, ואני נותרתי נדהם מהמהירות שבה נעלמו כולם חליתי בעקבות המצב הזה, עברתי בדיקות, והתוצאות שהתקבלו מהן לא היו משמחות בכלל- סוכר גבוה ומדד דלקתי היו רק חלק מהממצאים. כה חריפות וחמורות היו תוצאות הבדיקות, עד שהרופא שלח אותי הישר למיון, להמשך ברור. לא הלכתי לבית החולים. הייתי שרוי בדכאון כה עמק, עד שלא ראיתי תועלת... ימים אחדים לאחר מכן הגעתי אל הרב טריקי דרך חבר טוב שלי.

הרב הביט בי, וברוח קדשו אמר לי שנגזרה עלי גזרה חמורה שנוגעת לבריאותי – וברחמי שמים עלי, החלפה הגזרה בבעיות הפרנסה שנפלו עלי בדרך כה פתאומית וחזקה. "אם תקבל על עצמך, מעתה ואילך, לספר רק גברים - אני יתפלל עליך לבריאות טובה ולפרנסה ברווח", הבטיח לי הרב.

זה היה קשה מאד, לא הכרתי מציאות שכזו, חששתי מאד מפני מה שיאמרו עלי עמיתי למקצוע, הלקוחות והחברים שהכירוני.

על פי רוב, בתחום הספרות, אינו דומה תחום הנשים לתחום הגברים. ספרות הנשים הנה בדרך כלל אמנות ומיומנות גבוהה בהרבה. הלמודים וההתמקצעות בתספורות הנשים דורשים ידיעות מקיפות בהרבה, ובהתאם – גם נחשבות בהרבה. כל זה היה נכון לזמנים אחרים, לא לרגע שבו עמדתי מול הרב וראיתי את הקדשה החופפת עליו, כששמעתיו מדבר על חשיבותהצניעות, כשהרב בקש שאחדל מלספר נשים. קבלתי עלי לספר מאותו היום והלאה רק גברים! מי שאינו מכיר את התחום – לא יבין עד כמה גדולה הקבלה הזו. מי שמכיר– לא יבין כיצד קבלתי זאת על עצמי... למחרת הלכתי למיון בבית החולים, לבדיקות מקיפות. ערכו לי בדיקות שונות ומשנות, אולם לא מצאו כלום! לא סוכר גבוה, ולא דלקת. חזרתי לרופא המשפחה ובקשתי שיערוך לי שוב את הבדיקות ההן, שיבדק, אולי בבית החולים הלכו בכוון שונה משלו ופספסו משהו... הבדיקות נעשו בפעם השלישית – ואכן, התברר שהכל נעלם! הישר מהרופא נסעתי בחזרה אל הרב. הבטחתי לו שמהיום אספר רק גברים, חשוב היה לי לחזור ולהבטיח את מה שהבטחתי בעת מצוקתי. לוודא שאינני חוזר בי ברגע שבו רווח לי, שלא אשכח בזכות מי ומה נרפאתי בארח פלא שכזה.

ברוך ה', מאז מלווה אותי ברכת הרב הלאה: גם הבריאות תקינה, וגם הפרנסה שבה לקדמותה ואף יותר – היום אני עובד פחות שעות ומרויח אותו דבר... למה? ככה זה כשהברכה שרויה, כשזוכים לברכה.

לרפואת: מיכל בת יעל-עליה, יעל בת חנה, אברהם חדוות בן סורן, מאיר אזרי בן שרינה נינה, שרית חיה בת השמס,

בשורה משמחת לאוהבי תורה!
בקרוב זה מתחיל... שיעורי ההלכה המבוקשים של
הרב ישראל פרץ שליט"א
מרבני 'דרך הישר'
מגיעים ישירות אליכם למסך!

סדרת שיעורים בהלכה
בצורה בהירה, מרתקת ומעשית לחיי היום-יום,
יעלו בקביעות בערוץ היוטיוב שלנו!
עושים סדר בהלכה - בכל זמן ובכל מקום.

נרשמים לערוץ ומפעילים את הפעמון
ומצטרפים לקהילה כדי לא לפספס אף שיעור!
@שלמהנגר-h6d

עידון הלכתי
הרה"ג יצחק זילברשטיין שליט"א

המנורה התפוצצה באמצע התפלה

האם חייב החזן לשלם את דמי המנורה שהתנפצה בשל... קולו החזק?

שלחני כי עלה השחר (ל"ב, כ"ז)

לפנינו מעשה מדהים ונדיר ביותר, שארע בבית כנסת מסוים באחת השבתות. באותה שבת, הוזמן לבית הכנסת אחד מגדולי החזנים בדורנו, ורבים הגיעו על מנת להתענג לשמע קולו רב-העצמה.

התפילה היתה מלוה בפיוטים ושירים ערבים שטרם שמעתן אזן, אשר נשמעו מפי החזן המהלל, שלפני התפלה צחצח את קולו על ידי גמיעת שתי ביצים חיות. והנה, באחד הקטעים, החל לזמר בטונים גבוהים ביותר, ויהי קול החזן הולך וחזק מאד, ופתאום נשמע קול התפוצצות עז באויר...

היתה זו המנורה הגדולה שנצבה בתקרה שמעל לחזן!... המנורה התנפצה לרסיסים מחמת קולו האדיר של הש"ץ... בחסדי ה' לא נגרם נזק לציבור המתפללים.

והנה, בצאת השבת, נגשו הגבאים לחזן, והעירו לו בעדינות: "אתה בודאי זוכר שהמנורה נפצה על ידך, ומשכך, לכאורה, עליך לשלם את שויה"!

"אשלם לכם בשמחה", אמר החזן, "אך זאת בתנאי שחיב אני בכך מן הדין".
האם אכן יש לחיב את החזן מדין "אדם המזיק"?

תשובה

ראשית כל נשאל: היכן מצינו בגמרא הזק מעין זה, שנגרם מחמת קול עז? התשובה היא - במסכת בבא קמא (דף י"ח:) מובא נדון אודות סוס שצנף (צניפה היא קול צהלתו של הסוס, כמו נעירה בחמור, נביחה בכלב ושאגה באריה), או חמור שנער לתוך כלי, ומחמת קולם העז של בעלי החיים, נבקע (התנפץ) הכלי - האם בעל הסוס או החמור צריך לשלם לבעל הכלי את דמיו? ומבאר בגמרא (ובשו"ע חו"מ סימן ש"צ ס"ט), שבעל הסוס או החמור, צריך לשלם לבעל הכלי עבור ההזק שגרם בעל החיים שלו. (ולהלכה משלם רק חצי נזק, כדין "צרורות", דהינו נזק שנגרם מכח התזת צרורות אבנים וכדומה, מתחת רגלי בעל חיים בשעת הלוכו).

ובאשר לשאלתנו - נראה שהדבר תלוי: במדה וידע החזן כי יש בכח קולו העז לפוצץ מנורה, הרי שהיה צריך להזהר בזה, ולכן יש לחיבו, שכן, "אדם מועד לעולם", וישלם את מלוא דמי המנורה. (כי אדם בר-דעת שגרם לנזק מכח קולו, הרי הוא כעושה נזק בידיו ובגופו. פתחי חשן נזיקין פ"ג הערה ח'). אולם, אם לא עלה כלל על דעתו של החזן, שקולו עלול לפוצץ מנורה - הרי שנחשב הדבר למזיק באונס גמור, ויש לפטרו.

ילדים עם ארץ

בדיחות השבוע...

הבדיחות נשלחו ע"י ישראל, בת-ים.
גם אתם רוצים לשלוח בדיחות ושהשם שלכם יופיע בעלון?
shlomon160@gmail.com | 053.333.7168

חתן שאל את חמיו אם הוא יוכל לשאול ממנו את הרכב, ענה חמיו, "זה יקר אני קצת חושש לסמוך עלייך" הקשה החתן, "את הבת שלך כן סמכת להביא לי לאשה וסמכת עלי, לא?!" ענה לו חמיו, "את הרכב אני צריך חזרה..."

שני חברים מדברים
חבר א': אשתי טוענת שמאוד בריא לאכול ירקות חיים.

חבר ב': כן, גם אשתי לא אוהבת לבשל!

אבא מתכנת ובנו יוצאים לטיול בטבע.
פתאום הבן שואל: "אבא, למה השמש זורחת במזרח ושוקעת במערב?" האבא עונה בלי לחשוב פעמיים: "כל עוד זה עובד, אל תיגע!"

איזה חוצפן השכן שלי דפק לי בדלת בשתיים בלילה!!

יש לו מזל שבדיוק ניגנתי בתופים ושהוא לא העיר אותי!

חידת השבוע...

ילדים יקרים, אתם חושבים שאתם מספיק חכמים?
בוא נראה אותכם עונים על החידה!

איזה פסוק מהפרשה רמוז בתמונה?

תשובה מפרשת תולדות (כ"ה, כ"ז)
"וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים"

חושב שהצלחת לענות על החידה?
תשלח אלינו את הפתרון, ואולי תזכה בהגרלה!
shlomon160@gmail.com | 053.333.7168

אח יקר, בוא ותהיה חלק בזיכוי הרבים הגדול!
מתקשרים או שולחים הודעה עכשיו!
shlomon160@gmail.com 053.333.7168 054.850.2160

העלון מוקדש השבוע
לעילוי נשמת: נדר קשרי ז"ל בר מזנס.
מישל סיטבון ז"ל בת רחל. רמי עמרם ז"ל בן רחל.
לרפואת: בוריס בן פייגה.
להצלחת: מש' קשרי דניאל, שגית, רן ורז.